

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2600

за изменение в частта за разноските

гр. София, 30.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в закрито заседание на 30.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разгледа дело номер **10797** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Съдебният спор е започнал по искова молба на Б. Н. С. от [населено място], подадена на 03.11.2020г. от пълномощника адвокат Л. Я., срещу [фирма], ЕИК[ЕИК]. Съдът е сезиран с искане да осъди [фирма] да заплати на ищцата обезщетение в размер на 5000 лева за претърпените от нея неимуществени вреди, причинени от неправомерно съхранение и обработване на личните ѝ данни в нарушение на чл.5, §1, б.“а“ и чл.6 от ОРЗЛД, довело до нарушаване на сигурността на личните данни на ищца и незаконосъобразно фактическо бездействие на ответника, с което са осъществени нарушения конкретно на разпоредбите на чл.12, чл.14, §3, б.“б“ и чл.21, §4 от ОРЗЛД.

В Решение № 4823 от 19.07.2021г. съдът е приел, че бездействието на ответника не е единственият и решаващ фактор за психическите притеснения на ищца, които се основават преди всичко на задълженията по договорите за кредит, и на основание чл.52 от Закона за задълженията и договорите, като е счел, че сумата от 1830 лева (трикратният размер на минималната работна заплата) представлява справедливо обезщетение на неимуществените вреди. На основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗА съдът е осъдил ответникът да заплати на адвокат Л. Я. минималното адвокатско възнаграждение по чл.8, ал.1, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което съобразно уважената част от иска възлиза в размер на 120 лева и част от платената държавна такса, която съобразно уважената част от иска възлиза на 4 лева.

Решението е обжалвано с частна жалба пред ВАС, който го е оставил в сила със свое решение по адм.д. 10107/21г. на V-то отд.-е. В. съд е върнал делото на същия съд в частта, която има характер на искане за изменение на решението в частта за разноските.

Съдът, като взе предвид постъпилото искане и прецени материалите по делото, намира за установено от правна страна следното:

Искането е процесуално допустимо като подадено от активно легитимирано лице и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. Разгледано по същество, същото е основателно, поради следните съображения:

Видно от диспозитива на решението, предвид изхода от спора, присъдените в полза на Л. П. Я. съдебни разноски в рамките на първоинстанционното съдебно производство са определени съразмерно на уважената част от иска. В този смисъл действително неправилно съдът е определил минималния размер на дължимото адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство. При интерес на ищеца в размер на 1830лв. минималното адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство, изчислено на основание чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на сумата от 358, 10 лева, а не както е посочена в решението- сумата от 120 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 248 от ГПК и чл. 144 от АПК, Решение № 4823 от 19.07.2021 г. по настоящото дело следва да бъде допълнено в частта за разноските, като [фирма] бъде осъдена да заплати на Л. П. Я. съдебни разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 358,10 (лв. с оглед на уважената част от иска и 4 лева платена държавна такса.

Относно искането за присъждане на разноски,направени в производството пред Върховния съд, с оглед изхода на делото и отхвърлянето на жалбата от съда, настоящата съдебна инстанция намира, че такива не се дължат.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК АССГ, II отделение, 38- ми състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 4823 от 19.07.2021 г. постановено по адм. д. № 10797/2020 г. по описа на АССГ, като третият диспозитив на решението да се чете:

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Л. П. Я. сумата от 362,10 (триста шестдесет и два лева и десет стотинки)“, представляваща разноски по делото.

Поправката да се отрази върху измененото решение.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град

СЪДИЯ: